

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224202438
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4224202438.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci oprávneného/otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XXX, XXX XX C., toho času bytom E. F. X, XXX XX C., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s.r.o., Ul. bisk. Királya č. 6, 945 01 Komárno, IČO: 47 251 395 a Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, 81104 Bratislava, IČO: 35 960 728, proti povinnej/matka: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX D., zastúpená Dr.jur. Zita Machlicová Czibor, advokátka, so sídlom Dunajské nábregie 14, 945 01 Komárno, o návrhu otca na výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: J. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, Biskupa Királya 6, 945 01 Komárno, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 17.11.2025, č.k. 11Em/2/2024-1424, takto

rozhodol:

I. Odvolanie oprávneného podané proti výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie o odklade výkonu uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 07.07.2023 č.k. 11P/84/2023-42 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.09.2023 č.k. 11CoP/147/2023-90, sa o d m i e t a.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku II., III., IV. a V. z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.11.2025 č.k. 11Em/2/2024-1424 vo výroku I. odložil výkon uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/147/2023-90 zo dňa 12.09.2023. Výrokom II. začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. III. Nariadil neodkladné opatrenie, ktorým oprávnil otca stýkať sa s maloletým dieťaťom každý párnny týždeň v stredu od 14.00 hod. do 15.00 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny Komárno za prítomnosti psychologičky a odborného tímu Centra pre deti a rodiny Komárno s účinnosťou od vykonateľnosti uznesenia a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom v prítomnosti matky v rozsahu dvoch mesiacov od vykonateľnosti uznesenia a po uplynutí dvoch mesiacov od vykonateľnosti tohto uznesenia otca oprávnil stýkať sa s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky až do zrušenia uznesenia o odložení výkonu rozhodnutia. IV. Matke uložil povinnosť maloleté dieťa riadne pripraviť a súdom v určenom čase odovzdať v priestoroch Centra pre deti a rodiny Komárno odbornému tímu Centra pre deti a rodiny a po ukončení stretnutia maloleté dieťa prevziať na tom istom mieste. V. Otcovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva styku určeného uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/147/2023-90 zo dňa 12.09.2023 počas trvania neodkladného opatrenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil čl. 5 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej aj len „Zákon o rodine“), čl. 4, § 2 ods. 1, § 389 ods. 1, § 373, § 360 ods. 1, § 363 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1,2, § 330 ods. 1, 2, § 332 ods. 1, § 333, § 334 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal preukázané,

že styk otca s maloletou upravený exekučným titulom t.j. v neprítomnosti matky, sa nerealizuje, keď maloletá s otcom nechce zostať osamote a nerealizuje sa riadne ani za prítomnosti matky. Podľa názoru súdu je v tomto konaní pre aktuálny odmietavý postoj maloletej k otcovi potrebné vytvoriť priestor pre riadnu realizáciu styku otca s maloletou a nadviazať tak na opatrenie, na základe ktorého sa vykonávajú odporúčania SPODaSK Komárno zn. SPO/2025/215/53788 SDD 115/19 zo dňa 28.03.2025 pre maloletú (aj pre jej sestru K. a ich rodičov). Zohľadňujúc najlepší záujem maloletého dieťaťa (čl. 4 CMP) a skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním (vrátane obsahu správ Centra pre deti a rodiny Komárno (ďalej aj CDR Komárno“) zo dňa 11.08.2025, 22.08.2025 a 28.10.2025 dospel k záveru o potrebe odkladu výkonu rozhodnutia, pretože jeho okamžitým výkonom by bol vážne ohrozený priaznivý vývoj maloletej. Konštatoval, že ak by nerozhodol o odklade výkonu rozhodnutia, malo by dôjsť k uskutočneniu výkonu rozhodnutia (§ 384 a nasl. CMP), prípadne aj k odňatiu maloletého dieťaťa matke a jeho odovzdaniu otcovi, ktoré rozhodnutie priznáva právo styku s maloletou po určený čas. Za situácie, že maloletá má negatívny postoj k realizácii styku s otcom, by uskutočnenie výkonu rozhodnutia jej odňatím matke proti vôli a odovzdaním otcovi mohlo traumatizovať, pôsobiť kontraproduktívne a vážne ohroziť jej priaznivý vývoj, čo by bolo v rozpore s jej najlepším záujmom. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že rodičia nie sú schopní v dôsledku vážne narušených vzájomných vzťahov samostatne realizovať styk v zmysle doposiaľ vykonateľného rozhodnutia súdu. Prihliadol na pripojené správy CDR Komárno, z ktorých vyplynulo, že opatrenia vykonávané ambulantnou a terénnou formou sa javia ako prostriedok, ktorý pozitívne vplyva na postupné odbúravanie bariér medzi otcom a maloletými deťmi, pričom doba ukončenia spolupráce je predbežne naplánovaná na 14.12.2025. Považoval za zrejmé, že týmto dátumom nemôže byť ukončený proces poradensko-psychologickej pomoci, nakoľko deti zatiaľ nie sú schopné absolútne prijať otca bez pomoci odborného tímu a preto je potrebné pokračovať v začatom procese. Uvedenému nenapomáha skutočnosť, že otec sa neustále domáha styku na základe vykonateľného rozhodnutia za asistencie polície, čím sťažuje samotný proces odbúravania negatívnych vplyvov vo vzájomných vzťahoch, tým dochádza k mareniu práce odborného tímu a nedostatočne sa vytvára priestor deťom emocionálne spracovať ich vzájomné stretnutia za asistencie odborného tímu. Prihliadol na predloženú správu o kontakte otca s maloletými deťmi zo dňa 10.09.2025, z ktorej vyplýva, že obe deti reagovali na prítomnosť otca plačom a krikom a maloletá J. sa dvakrát počas opatrenia pomohla. K odbúravaniu negatívnych vplyvov nenapomáhala ani matka, ktorá iniciatívne bez vedomia súdu vyvíjala aktivity za účelom získania hodnotení a správ na maloleté deti o ich postoji k otcovi (správa zo dňa 13.11.2025), keď aktuálne prebieha znalecké dokazovanie a spolupráca s odborným tímom. K odbúravaniu negatívnych vplyvov však nenapomáhala ani skutočnosť, že povinná iniciatívne, bez vedomia súdu vyvíjala aktivity za účelom získania hodnotení a správ na maloleté deti o ich postoji k oprávnenému (správa zo dňa 13.11.2025). Súd prvej inštancie zdôraznil, že aktuálne bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11P/74/2023 o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom uznesením zo dňa 27.05.2025 č.k. 11P/74/2023-1078 nariadené znalecké dokazovanie súdom ustanovenou znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia a klinická psychológia detí L. M. C., L., ktorej úlohou je vyšetriť maloleté deti (K. B., nar. XX.XX.XXXX a J. B., nar. XX.XX.XXXX) a podať písomný znalecký posudok. Tieto skutočnosti nasvedčujú potrebe prispôbiť styk otca s maloletými deťmi tak, aby mohla nerušene prebiehať spolupráca s odborným tímom a bolo zachované aj právo otca na styk. Z uvedeného dôvodu pristúpil ex officio k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktoré len nadviaže na doterajšiu prácu odborného tímu a zároveň zabezpečí pravidelný kontakt otca s maloletými. V rozhodnutí určil, že prvé dva mesiace od vykonateľnosti uznesenia o odložení výkonu rozhodnutia je postačujúci čas na realizáciu styku v prítomnosti matky, čím bude maloletým poskytnutý priestor na ich emocionálnu prípravu na styk s otcom bez prítomnosti matky. Poukázal na cieľ nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým je dočasne vytvoriť priestor a podmienky pre následné dobrovoľné plnenie exekučného titulu. Zdôraznil, že na záujem maloletého dieťaťa je potrebné prihliadať v každej fáze konania o výkon rozhodnutia, pričom najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Z hľadiska sledovania ochrany najlepšieho záujmu dieťaťa je potrebné priznať väčšiu právnu ochranu požiadavke ochrany zdravého vývoja dieťaťa na úkor obmedzenia rodičovských práv otca. V danom prípade zúžil styk otca s maloletou na dosiahnutie sledovaného účelu, resp. k obmedzeniu situácií, v rámci ktorých by mohlo dochádzať k nežiadúcim vplyvom na jej zdravý vývoj. Z uvedeného dôvodu rozhodol, že počas trvania neodkladného opatrenia je otec povinný zdržať sa výkonu práva styku určeného uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 07.07.2023 č.k. 11P/84/2023-42 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.09.2023 č.k. 11CoP/147/2023-90. Vykonávacie konanie bude stále prebiehať, avšak v režime neodkladného opatrenia s cieľom vytvoriť podmienky na

dobrovoľné plnenie rozhodnutia. V ďalšom konaní bude priebežne žiadať CDR o predloženie správy o realizácii styku a bude zvažovať ďalší postup.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a zastaviť konanie o neodkladnom opatrení. Navrhol, aby odvolací súd pristúpil k odňatiu maloletej matke podľa § 386 CMP a odovzdal maloletú otcovi v súdom stanovenom čase. Zároveň žiadal o priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP a s poukazom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, nález II. ÚS 383/06, nález II. ÚS 85/06, nález IV. ÚS 115/03, nález I. ÚS 22/03 a nález II. ÚS 866/2014-42 vyslovil názor, že napadnuté uznesenie nespĺňa základné atribúty zásad spravodlivého konania s dôrazom na potrebu náležitého odôvodnenia rozhodnutia súdu. Uviedol, že návrh na výkon rozhodnutia a uloženie pokuty matke podal dňa 15.08.2024, pričom aktuálne posledným vykonateľným rozhodnutím upravujúcim jeho styk s maloletou je uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.09.2023 č.k. 11CoP/147/2023-90, podľa ktorého je otec oprávnený stykať sa s maloletou stykať každý nepárny týždeň v roku od soboty 14.30 hod. do nedele 18.00 hod. a každý párný týždeň v roku v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod.. Uznesením č. k. 11Em/2/2024-339 zo dňa 29.11.2024 súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia, vyzval matku na dobrovoľné podrobenie sa rozhodnutiu súdu a uložil jej pokutu 1.000 eur. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. zmenil tak, že nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Komárno č. k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 11CoP/147/2023-90 z 12.09.2023 a odvolanie smerujúce proti výroku III. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odmietol. Ďalším uznesením zo dňa 12.09.2025 č.k. 11Em/2/2024-1046 uložil povinnosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno zastaviť povinnej – matke výplatu prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na maloletú. Súd v odôvodnení vyššie uvedeného uznesenia konštatoval, že v zmysle exekučných titulov je matka povinná maloletú riadne pripraviť na styk a odovzdať ju v mieste bydliska; na splnenie tejto jej povinnosti aj vzhľadom na vek maloletej nepostačuje konštatovať, že maloletá nechce nikam ísť a chce zostať doma. Matke uložil povinnosť maloletú na stretnutia motivovať a pripravovať, pričom príprava musí spočívať aj v priebežnom pôsobení na maloletú, nielen krátkodobo pred stanoveným časom styku, aby jeho osobu vnímala pozitívne a vedela, že stretnutia jej môžu byť prínosom a aby im preto bola prístupná. Matka nemôže nerealizovanie styku vysvetliť odmietaním, či nechcením maloletej stretnúť sa s otcom, a takto prenášať zodpovednosť za nerealizovanie styku na maloletú. Matka má najväčší priestor a možnosť pôsobiť na maloletú, preto je povinná ju na stretnutie psychicky pripraviť tak, aby prípadné negatívne nastavenie maloletej odstránila a vzbudila v nej záujem a ochotu stráviť s ním súdom vymedzený čas. Matka tak môže a aj musí prispieť k zdravému a harmonickému vývoju maloletej tým, že zaujme vecný a racionálny prístup k budovaniu vzťahov maloletej a ním ako otcom. Konštatoval, že nemožno ponechať rozhodovanie o styku na maloletú s ohľadom na jej vek a s ním súvisiacu (ne)schopnosť objektívne chápať význam rodinných vzťahov a svoj vlastný záujem v tomto smere. Súd ďalej v odôvodnení konštatoval, že matka síce navonok spolupracuje s Centrom pre deti a rodiny Komárno (ďalej aj len „CDR“) na realizácii výkonu opatrení poradensko - psychologickéj pomoci a maloletú aj priviedla na plánované priame stretnutie s oprávneným v detskom parku dňa 08.08.2025 (ktoré bolo psychologičkou a sociálnou pracovníčkou hodnotené pozitívne, maloletým deťom nespôsobilo viditeľnú ujmu), následne však neprejavila snahu s ním komunikovať v čase stanoveného styku dňa 15.08.2025, kedy sa dostavil na adresu jej bydliska. Oprávnený uviedol, že k realizácii jeho styku s maloletou nedošlo ani dňa 30.08.2025 a 03.09.2025. Napriek tomu, že povinná spolupracuje s psychologičkou a sociálnou pracovníčkou CDR Komárno pri realizácii výkonu opatrení poradensko - psychologickéj pomoci, súd dospel k záveru, že povinná si nedostatočným spôsobom plní svoju povinnosť riadne maloletú pripravovať a motivovať na stretnutie a nedostatočne pôsobí na maloletú s cieľom odblokovať ju tak, aby mala záujem tráviť s ním súdom vymedzený čas. Oprávnený ďalej uviedol, že po zmene zákonnej sudkyne opakovane súd žiadal o postup podľa § 384 a nasl. a § 386 CMP a odovzdanie maloletej otcovi v zmysle rozhodnutia súdu. Nesúhlasil s napadnutým rozhodnutím a ani s dôvodmi uvedenými v jeho odôvodnení, pretože k realizácii styku s deťmi nedošlo už viac ako 1,5 roka a súdu musí byť zrejmé, že matka nemá záujem na zlepšení spolupráce, odstránení „odmietania“, čo je evidentné z jej dlhodobého správania sa, a uvedené vyplýva aj z uznesenia zo dňa 12.09.2025 č.k. 11Em/2/2024. Je otáznave ako chce súd dosiahnuť nápravu stavu, ak má vedomosť, že matka urobí všetko pre vymazanie jeho osoby zo života maloletých detí. Vec by mala byť posúdená individuálne, a hoci je odobratie dieťaťa krajným riešením, v tomto prípade už je neskoro. Nemyslí si, že styk s maloletou by mohol mať negatívny dopad na jej psychický stav,

prežívanie a samotný vzťah k nemu. Práve umelá separácia detí od neho bude mať tento negatívny dopad s možnými horšími dôsledkami, čo bude veľmi ťažké zvrátiť, pokiaľ nedostane šancu mať vplyv na maloleté deti aspoň v minimálnom rozsahu. K aktuálnym odporúčaniam SPODaSK Komárno zn. SPO/2025/215/537/88 SDD 115/19 zo dňa 28.03.2025 pre maloleté deti a rodičov zdôraznil, že s rodičmi už spolupracovalo občianske združenie Tenenet o.z. od októbra 2024 do januára 2025 a ani táto spolupráca nebola úspešná. Zo záverečnej správy Tenenet o.z. vyplýva, že spoločné stretnutie otca s deťmi nebolo realizované, pretože ho odmietli. Na základe tejto správy sa matka návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala uloženia zákazu otcovi priblížiť sa k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ktorý návrh súd uznesením č.k. 11P/99/2025-119 zo dňa 29.07.2025 zamietol. Všetky obmedzenia, ktoré mu boli za posledné dva roky uložené, t.j. zákaz priblíženia, neodkladné opatrenia (kedy matka bránila v styku) rešpektoval, kým neboli odvolacími súdmi zrušené. Zúčastnil sa všetkých aktivít v Tenenet a CDR, avšak výsledok bol rovnaký a do dnešného dňa (takmer dva 2 roky) sa s maloletými deťmi nestretol. Uviedol, že maloletá J. sa koncom roka vyjadrovala o ňom pozitívne, tešila sa k nemu, z predloženého videozáznamu (z leta 2023) vidno, že maloleté deti mu s radosťou kývali aj v prítomnosti polície, posielali mu srdiečka, pri letných stretnutiach, či už u pediatričky, alebo v škole, boli usmievavé. Od 24.12.2023 nemal psychický ani výchovný vplyv na maloletú, preto za odmietavý postoj detí voči nemu môže jedine matka. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že CDR zorganizovalo jeho stretnutie s maloletými dňa 08.08.2025, zrejme za účelom zistenia, ako budú po roku a pol na neho reagovať a išlo o prvé oficiálne stretnutie, hoci spolupracoval. Zo správy CDR vyplynulo pozitívne hodnotenie stretnutia s tým, že maloleté deti sa na otca niekoľkokrát usmiali, zamávali mu a maloletá J. prijala od neho darček. Zo správy CDR je tiež zrejme, že matka na stretnutí provokovala, priviedla si svojho brata, ktorý si všetkých, vrátane pracovníčok úradu, nahrával a fotil, napriek upozorneniam, čo spôsobilo nervozitu a predčasné ukončenie stretnutia, keď sa matka triasla, necítila sa dobre, čo s určitosťou spozorovali aj maloleté deti. Maloletá na stretnutí nejavila známky strachu voči nemu, ale prejavovala neistotu, ktorá pramení z výrazného negatívneho vplyvu matky, ktorá ju cielene vychováva proti otcovi a výrazne ju ovplyvňuje. Ďalšie stretnutie konané dňa 10.09.2025 skončilo „fiaskom“, deti prišli nepripravené na styk, odmietali ho, a boli natoľko rozrušené, že maloletá J. sa mala pomôcť, maloletá K. sa odmietla k nemu priblížiť. Nerozumel tomu, že po mesiaci, keď deti nevidel, zrazu prišli na stretnutie s obrovským strachom a maloletá J. sa pomôčila, avšak uvedené nie je jeho príčinou. Je zrejme, že v prítomnosti matky bude veľmi ťažké docieľiť, aby sa maloleté uvoľnili, keď sa na stretnutí matka trasie, čím u nich vyvoláva nepokoj. Ak bude matka naďalej určujúcim rodičom, ktorý bude mať na maloletú výrazný vplyv, k zmene nedôjde. Matka sa dlhodobo rozhodla týmto spôsobom maloleté deti týrať, pričom bez zásahu súdu dôjde k psychickej poruche maloletej, k syndrómu zavrhnutého rodiča, spôsobenému manipuláciou a ovplyvňovaním zo strany matky a vážnym následkom na zdraví maloletej. Matka ani toto stretnutie nevyužila na prekonanie neistoty detí, s ktorými nie je otec v kontakte 2 roky, za ktorý stav môže byť plne zodpovedná len matka. Ani asistencie CDR, TENENET, ani inej organizácie nevedú k odstráneniu negatívneho vplyvu matky, a v správach ÚPSVaR je deklarované, že matku vyzývajú k dodržiavaniu súdneho rozhodnutia, ktoré výzvy ignoruje. Je otázne, ako chce súd docieľiť neodkladným opatrením, aby počas 4 stretnutí po jednej hodinu sa deti k otcovi tešili, čo nedokázal za dva roky Tenenet, oz., ani CDR. Namietal nevykonateľnosť nariadeného neodkladného opatrenia. Uviedol, že dňa 26.11.2025 matka priviezla maloleté deti na stretnutie v zmysle neodkladného opatrenia, ale k stretnutiu neprišlo. Ostávajú tri stretnutia s maloletými v prítomnosti matky a nie je zrejme ako budú prebiehať nasledujúce stretnutia bez jej prítomnosti. Nesúhlasil, že zo správy CDR vyplýva, že opatrenia vykonávané ambulantnou a terénnou formou sa javia ako prostriedok pozitívne vplyvajúci na postupné odbúravanie bariér medzi otcom a maloletými, keď z vykonaného dokazovania je zrejme, že čím dlhší čas je bez maloletých detí, tým viac sa prehľbuje ich strach a negatívny postoj voči nemu. Ak ho súd upozorňuje, že sa domáha styku s deťmi za asistencie polície, nevie akým iným spôsobom sa môže styku domáhať. Poukázal na obsah spisu a na vyjadrenia matky na pojednávaniach, keď tvrdila, že nemá vedomosť o tom, že by otec pre maloleté deti chodil, že by pred domom stála a zvonila polícia a nevedela, kedy sa má v skutočnosti realizovať styk. Na žiadosť Komisára pre deti (v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/74/2023) ustúpil od privolávania polície na styk, ak by sa však nedostavil v súdom určený čas na styk, matka by mu vyčítala, že nemá záujem. Nesúhlasil s výtkou súdu, že domáhaním sa styku s maloletými sťažuje proces odbúravania negatívnych vplyvov vo vzájomných vzťahoch, pretože nemá vedomosť, že by porušil zákon, súdne rozhodnutie, alebo iné opatrenie. Tiež je jeho právom iniciovať trestné konanie voči matke, ktorá podáva na neho nezmyselné trestné oznámenia, návrhy na nariadenie zákazu styku a pod. Ani kolízny opatrovník, ako vyplýva zo správ, si nevie poradiť s matkou, ktorá nerešpektuje opakované výzvy na rešpektovanie rozhodnutí súdu. Matka nerešpektuje ani súd, bola jej uložená pokuta a odňaté rodinné prídavky. Súd prvej inštancie kritizoval aj matku

jednou vetou, ktorá iniciatívne po dvoch rokoch navštívila psychiatričku, o návšteve predložila správu do konania vedenom pod sp. zn. 11P/74/2023 zo dňa 06.11.2025 a hoci nevenoval pozornosť týmto správam, správy preukazujú, že matka naďalej klame. V správe o maloletej K. matka psychiatričke klamlivo opisuje, ako mal matke spôsobiť poranenie lebky, ako ju mal obmedzovať, vyhodiť ju z domu, ako sa ho mala maloletá K. báť, mala byť plačlivá, utiahnutá, mala sa pomôcť, mala byť svedkom toho, ako mal zbiť maloletú J.. Maloletá K. vypovedala na polícii vo februári 2024 a uviedla, že nevidela, čo sa malo stať dňa 24.12.2023, navyše sa vyjadrovala, že sa k nemu teší, je uňho rada, čo potvrdila aj matka. V správe ohľadom maloletej J. matka uvádza, že do veku 3 rokov sa otec s maloletou stretával iba v jej prítomnosti, avšak zabudla uviesť, že po narodení maloletej sa musel domáhať otcovstva, nakoľko matka spočiatku klamala a jeho otcovstvo uznala až po roku súdnych sporoch a hrozbe znaleckého dokazovania. Do tej doby maloletú nemohol vidieť a ich vzťah sa budoval postupne a pomaly, pričom bol opakovane nútený podať návrhy na výkon rozhodnutia, ktoré matka nerešpektovala. Matka v správe uvádza, že maloletá J. sa od údajného incidentu dňa 24.12.2023 každú noc pomôčuje, keď je zo spisu zrejmé, že aj v tomto klamala. Maloletá sa mala vyjadriť u psychiatričky k tomu, že otca sa bojí, hoci pol roka po údajnom incidente (dňa 24.12.2023) v lete 2024 mu posielala srdiečka z auta, dňa 08.08.2025 sa naňho usmievala, zobrala si od neho darček. Matka opakovane zavádzala psychiatra a na základe jej vyjadrení psychiatrička stanovila diagnózy a neodporučila styk otca s maloletou. Od tej doby u psychológa ani u psychiatra matka s maloletou nebola, a lekára navštívila až teraz, keď „sa jej to hodí“. Matka bola opakovane odvolacím súdom prichytená pri klamstvách, aj v súvislosti s incidentom zo dňa 24.12.2023, čo je zrejmé zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu Trnava č.k. 15CoP/96/2024-139 zo dňa 04.07.2024. Matka je povzbudená nemožnosťou súdov, ÚPSVaR, psychológov a pokračuje vo svojom nezákonnom konaní, ktorého výsledok je viditeľný na maloletych deťoch. Dal do pozornosti jeho podanie zo dňa 05.11.2025 adresované súdu prvej inštancie ako urgenciu.

4. V podaní zo dňa 12.12.2025 oprávnený oznámil, že k jeho styku s maloletými deťmi v priestoroch CDR Komárno nedošlo, pretože maloleté deti neboli povinnou riadne pripravené, boli silne zmanipulované a podnietené proti vlastnému otcovi, u oboch detí sa prejavili silné záchvaty. Dňa 10.12.2025 podpísal pozvánku, na ktorej je uvedené, že dňa 23.12.2025 sa bude konať prípadová konferencia, v ktorej absentuje zmienka, že ide aj o náhradný termín styku nariadený Okresným súdom v Komárne, ktorý sa má konať dňa 24.12.2025 o 14.00 hod.

5. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že na podklade ňou podaného trestného oznámenia bolo začaté trestné konanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona voči otcovi maloletého dieťaťa, bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Gustávom Škodáčkom, ktorý potvrdil, že maloletá J. bola udretá presne nezisteným predmetom na zadku a zadnej časti nôh, zranenia boli spôsobené mechanickým pôsobením a nie sedením vo vlhkom prostredí, trestné konanie vedené pod sp.zn. ORP-745/1-VYS-KN-2023 nie je doposiaľ ukončené. Znalčka MUDr. Anna Kováčová v znaleckom posudkom č. 4/2025 potvrdila existenciu duševnej ujmy v súvislosti s fyzickým napadnutím, ktorá môže zanechať na maloletej J. následky v dočasných prejavoch odporu stretávať sa s otcom. Povinná uviedla, že maloleté deti od decembra 2023 otca odmietajú, pričom zo správy TENENET o.z. vyplýva, že spoločné stretnutie nebolo realizované z dôvodu odmietania maloletých detí. Z vyjadrenia psychologičky, ktoré je súčasťou správy, k záveru spolupráce vyplýva, že u matky deti vnímali snahu o podporu kontaktu otca s maloletou J. prostredníctvom videohovoru, maloletá K. opakovane uvádzala, že matka chodí za J. s telefónom v ruke, J. pred ňou uteká a skrýva sa pod posteľ. Na deťoch badali aj známky strachu pri téme otca, K. uviedla, že otec mal zbiť J. a aj ju mal v minulosti udrieť. Na súde prvej inštancie je vedené konanie pod sp.zn. 11P/74/2023 o návrhu otca na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti, pričom na prvom pojednávaní dňa 30.04.2025 bola oboznámená správa z interakcie otca s maloletými deťmi zo dňa 07.04.2025, z ktorej vyplynulo, že maloletá J. bola na rukách matky, plakala, K. sa schovávala za matku a držala ju, deti boli odovzdané psychologičke z dôvodu ich upokojenia, po upokojení detí psychologička oznámila, že za podmienok a situácie, ktorá vznikla sú deti traumatizované v takom rozsahu, že neodporúča priamy kontakt detí s otcom. Povinná uviedla, že od súdneho pojednávania s deťmi pravidelne navštevujú CDR Komárno, dňa 10.09.2025 sa uskutočnilo ďalšie stretnutie, deti celý čas silno plakali, hľadali ju, odmietali kontakt s oprávneným. Keďže deti mali úzkostné prejavy a J. sa v noci pomôčovala, vyhľadala Detského lekára a následne dostali výmenný lístok k pedopsychiatričke N. O. L., ktorá po vyšetrení detí dňa 06.11.2025 v správe uviedla, že vzhľadom na zdravotné ťažkosti detí neodporúča návštevne hodiny dieťaťa s otcom, pretože by mohli ohroziť primeraný duševný

a citový vývoj dieťaťa (závery znaleckého posudku MUDr. Anny Kováčovej sú totožné so závermi pedopsychiatričky). Povinná ďalej predložila záverečnú správu CDR Komárno zo dňa 01.12.2025, z obsahu ktorej vyplýva, že vzťah otca s maloletými deťmi je dlhodobý nefunkčný a náprava si vyžaduje dlhodobú intenzívnu spoluprácu s odborníkmi. Pociť strachu maloletých detí z otca je pretrvávajúci už dlhšiu dobu a opakovane sa potvrdzuje pri rozhovoroch s deťmi. V správaní otca sa od začiatku spolupráce pozoruje dominantný, manipulatívny spôsob komunikácie, ktorý vyvoláva napätie a úzkosť nielen u maloletých detí, ale aj u prítomných zamestnancov odborného tímu centra. Otec často vyvoláva napätú atmosféru a má tendenciu vnímať ponúkanú pomoc či poradenstvo nesprávne, čo sťažuje prácu odborného tímu. Často sú zamestnanci odborného tímu centra vystavení obrovskému tlaku zo strany otca, ktorý vyžaduje okamžitú nápravu jeho vzťahu s deťmi, čo okrem tlaku vyvoláva na zamestnancov odborného tímu centra aj pociť strachu z nesprávneho pochopenia a postupu práce centra.

6. Zo záverečnej správy CDR Komárno zo dňa 01.12.2025 je zrejmé, že opatrenia ambulantnou a terénnou formou vykonávané na základe odporúčania SPODaSK Komárno zn. SPO/2025/215/53788 SDD 115/19 zo dňa 28.03.2025 pre maloleté deti a rodičov boli v období od 14.05.2025 do 27.11.2025 vykonané v rozsahu vyčerpaných 40 hodín 45 minút priamej práce - prípadové konferencie uskutočnené dňa 14.05.2025 a 19.05.2025, individuálne ambulantné opatrenie s otcom dňa 04.06.2025, 05.11.2025, individuálne ambulantné opatrenie spolu s matkou a maloletými deťmi dňa 09.06.2025, 30.06.2025, 04.08.2025 (naplánovanie spoločného stretnutia s otcom, poskytnutie sociálneho a psychologického poradenstva matke, informovanie matky o dôležitosti motivácie detí na styk s otcom), 13.09.2025, terénne opatrenie na adrese matky (D. P.XXX) dňa 04.07.2025 a 31.10.2025, priame stretnutie otca s maloletými deťmi dňa 08.08.2025 a 10.09.2025 realizované vždy v detskom parku vedľa Dôstojníckeho pavilónu v C., individuálne ambulantné opatrenie s matkou maloletých detí dňa 25.08.2025, 23.09.2025, 17.10.2025, pričom na deň 19.11.2025 plánované spoločné stretnutie matky a otca bez prítomnosti detí za účelom zlepšenia ich komunikácie sa neuskutočnilo, keď matka sa dostavila riadne a včas, otec svoju neúčasť neospravedlnil. Zo správy vyplýva, že dňa 26.11.2025, kedy bolo rozhodnutie súdu vykonateľné, zostala posledná hodina priamej práce, ktorú plánovali venovať príprave maloletých detí na plnenie vykonateľného neodkladného opatrenia (ktorého sa oprávnený dožadoval dňa 25.11.2025). Matka bola obratom informovaná o realizácii styku a nutnosti zúčastniť sa ho a maloleté deti riadne pripraviť. Dňa 26.11.2025 sa otec riadne a včas dostavil, priniesol deťom darčeky, matka deti doniesla, avšak tie reagovali intenzívnym odmietaním vystúpiť z auta, nakoniec prišli na dvor centra, kde sa schovali za služobné auto, reagovali intenzívnou úzkosťou, odmietaním akejkoľvek komunikácie, siahli si čiapky hlboko do očí, pohybovali sa naslepo a kričali, že za otcom nepôjdu. Maloleté deti sa nepriblížili k dverám ambulancie, po cca 20 minútach dvor opustili v sprievode matky cez veľkú bránu, otec stál za dverami ambulancie, deti ho fyzicky nevideli. Otec po odchode matky s deťmi dostal priestor na výmenu informácií s odborným tímom, ktorý využil na ventiláciu svojich negatívnych emócií a položil pár otázok ohľadne ďalšej spolupráce. Stretnutie bolo realizované bez riadnej prípravy maloletých detí odborným tímom na styk s otcom, nakoľko otec sa výzvou v priebehu pár hodín dožadoval vykonateľnosti neodkladného opatrenia. Zo záveru a odporúčania CDR Komárno vyplýva, že obaja rodičia riadne spolupracovali s odborným tímom a aktívne sa zúčastňovali opatrení. Odborný tím nadviazal dôvernú spoluprácu s maloletými deťmi, na podnety zo strany tímu reagovali pozitívne, ochotne a s úsmevom sa zapájali do spoločných hravých aktivít a voči odbornému tímu boli veľmi priateľské. Matka plnohodnotne saturuje emočné, sociálne a fyzické potreby maloletých detí, deti sú na matku silno citovo naviazané, matka má v sebe dlhodobý zakorenený pocit strachu z otca, má tendenciu ho verbálne pred deťmi znevažovať. Vzťah otca s maloletými deťmi je dlhodobý nefunkčný, náprava si vyžaduje dlhodobú intenzívnu spoluprácu s odborníkmi, pociť strachu detí z otca je pretrvávajúci už dlhšiu dobu a opakovane sa potvrdzuje pri rozhovoroch s maloletými deťmi. V správaní otca sa od začiatku spolupráce pozoruje dominantný, manipulatívny spôsob komunikácie, ktorý vyvoláva napätie a úzkosť nielen u maloletých detí, ale aj u prítomných zamestnancov odborného tímu centra. Otec často vyvoláva napätú atmosféru a má tendenciu vnímať ponúkanú pomoc či poradenstvo nesprávne, čo sťažuje prácu odborného tímu, zamestnanci odborného tímu centra sú často vystavení obrovskému tlaku zo strany otca, ktorý vyžaduje okamžitú nápravu jeho vzťahu s deťmi, čo okrem tlaku vyvoláva na zamestnancov odborného tímu centra aj pociť strachu z nesprávneho pochopenia a postupu práce centra. CDR Komárno v správe konštatovalo, že pri práci s rodinou poskytované poradenstvo v ambulancii centra už dlhodobý dosiahlo svoj strop, rodine odporúčajú podrobiť sa intenzívnej psychoterapii a doporučujú vydať nové odporúčania na základe vykonateľného neodkladného opatrenia, ktorým sa má styk otca s maloletými deťmi realizovať v priestoroch ambulancie CDR Komárno za prítomnosti psychológa a odborných zamestnancov centra.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

8. Oprávnený v podaní zo dňa 23.12.2025 opísal priebeh jeho stretnutia v priestoroch CDR Komárno dňa 23.12.2025, kedy mu bol pracovníčkami CDR predložený na podpis Plán sociálnej práce s deťmi - aktualizácia/prehodnotenie, ktorý podľa neho obsahuje hrubé nepravdy, ktoré sú v rozpore so skutkovým stavom. V dokumente sa uvádza, že sa ponecháva „nízka miera ohrozenia“, čo je úmyselným skresľovaním reality, keďže maloleté deti trpia vážnymi poruchami správania, za ktoré je zodpovedná povinná. Od začiatku spolupráce nedošlo ani raz k riadnemu styku, pričom stav detí sa bez jeho pričinenia zhoršuje. Odborný tím ignoruje listinné dôkazy, najmä vyjadrenie riaditeľky ZŠ v D. zo dňa 15.10.2025, v ktorom je uvedené, že maloletá K. má vždy nútenie na pohyb, je pre ňu ťažké sedieť na vyučovacej hodine a koncentrovane dávať pozor na učivo, chce úlohy dokončiť rýchlo, často robí chyby, niekedy má ťažkosti s riešením matematických úloh, často robí gramatické chyby pri písaní textu. Podľa jeho názoru, toto nie sú bežné školské problémy, ale indikátory ohrozenia vývinu, ktoré vyžadujú odborný prístup, nie konštatovanie o riadnom napredovaní. Tvrdenia o vhodných podmienkach u povinnej sú v príkrom rozpore s tým, čo sa udialo na mieste stretnutia. Deti odmietli darčeky so slovami „fuj“, J. ho častovala urážkami ako „hlúpy otec“. Mal za to, že vyjadrenia maloletých detí o ňom ako o „hlupákovi“ nie sú v úradných záznamoch uvádzané. V pláne uvádzaná konfliktná situácia medzi rodičmi je zavádzajúca, keď komunikáciu odmieta výhradne povinná, z jeho strany je snaha o komunikáciu. Keď matka prišla podpísať dokumenty, na otázku pani Q., či deti pripravila, odpovedala, že deti nevedia o prítomnosti otca. Keď sa deti dozvedeli, že je tam, vybehli na dvor bez kabátov a kričali na neho nepekčné výrazy, ňou prinesenú mačku síce prijali, hrali sa s ňou, ale keď im matka priniesla darčeky od neho, prišla reakcia „fuj“. Prítomné osoby tento psychický kolaps detí nezaujímal. Po súhlase zamestnankyň CDR Komárno sa následne presunul do kancelárie, kde sa nachádzali deti, následne však vybehli von, J. sa schovala za lavičku na dvore, začal sa k nej opatrne približovať a hovoril jej, že ju má rád, následne vykukla a začala volať matku, ktorá príbehla s úsmevom na tvári, zdvihla ju a odišla s ňou nabok. Po pokyne psychologičky išiel za K. sám, ktorá stála s pani Q. pri bráne a keď sa jej snažil pokojne prihovoriť, začala kričať na mamu, ktorá maloletú zdvihla a odišla s ňou. Maloletej sa naďalej prihovárať, ale povinná s ňou začala kráčať rýchlejšie, aby sa mu vyhla, a aby sa nedostal s dcérou do kontaktu, pričom toto konanie matky sledovala pracovníčka centra. Snažil sa aj o kontakt s maloletou K. a žiadal o pomoc psychologičku, aby neurobil žiaden nevhodný krok. Po odchode matky mu v komunikácii prítomné pracovníčky potvrdili, že matku videli sa usmievať podľa ich názoru preto, že chcela deti týmto spôsobom upokojiť. Snažil sa pracovníčkam centra vysvetliť, že povinná týmto nonverbálnym spôsobom, úsmevom, legitimizuje negatívne správanie a vyjadrovanie detí voči nemu, čo si deti pohľadom od nej žiadajú. Konštatoval, že stretnutie skončilo o 14.00 hod. bez akéhokoľvek konkrétneho plánu zo strany CDR na riešenie situácie.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ CMP) po zistení, že odvolanie oprávneného bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k nasledujúcim záverom.

10. Predmetom konania je návrh oprávneného na výkon uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 07.07.2023 č.k. 11P/84/2023-42 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.09.2023 č.k. 11CoP/147/2023-90 o úprave jeho styk s maloletou J. B., nar. XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.11.2025 č.k. 11Em/2/2024-1424 vo výroku I. odložil výkon uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/147/2023-90 zo dňa 12.09.2023. Výrokom II. začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. Výrokom III. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým oprávnil otca stýkať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň v stredu od 14.00 hod. do 15.00 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny Komárno za prítomnosti psychologičky a odborného tímu Centra pre deti a rodiny Komárno s účinnosťou od vykonateľnosti uznesenia a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom v prítomnosti matky v rozsahu dvoch mesiacov od vykonateľnosti uznesenia a po uplynutí dvoch mesiacov od vykonateľnosti tohto uznesenia otca oprávnil stýkať sa s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky až do zrušenia uznesenia o odložení výkonu rozhodnutia. Výrokom IV. uložil matke povinnosť maloleté dieťa riadne pripraviť a súdom v určenom čase odovzdať v priestoroch Centra pre

deti a rodiny Komárno odbornému tímu Centra pre deti a rodiny a po ukončení stretnutia maloleté dieťa prevziať na tom istom mieste. Výrokom V. otcovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva styku určeného uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/147/2023-90 zo dňa 12.09.2023 počas trvania neodkladného opatrenia. Oprávnený podaným odvolaním (vychádzajúc z jeho obsahu a navrhnutého odvolacieho návrhu) napadol preskúmané uznesenie v celom rozsahu.

11. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

12. Podľa § 375 CMP súd rozhoduje uznesením.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

15. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods.1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnosti, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

16. Podľa § 59 ods. 1 CMP odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. g).

17. Podľa § 59 ods. 2 CMP odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení rozhodnutia o dedičstve, ak sa dodatočne zistí, že poručiteľ žije, alebo ak bolo zrušené jeho vyhlásenie za mŕtveho.

18. Podľa § 60 CMP odvolanie nie je prípustné, ak proti uzneseniu možno podať sťažnosť.

19. Podľa § 373 CMP na konanie o výkon rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

20. Podľa § 389 ods. 1 CMP súd môže odložiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu, ak je život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený.

21. Podľa § 389 ods. 2 CMP na návrh súd môže odložiť výkon cudzieho rozhodnutia, ak bolo v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do rozhodnutia o opravnom prostriedku.

22. Podľa § 389 ods. 3 CMP súd odloží výkon rozhodnutia aj vtedy, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

23. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

24. Odvolací súd skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania oprávneného a ním napadnutého rozhodnutia zisťoval, či odvolanie smeruje proti výrokom rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Ustanovenie § 355 ods. 2 CSP neposkytuje účastníkovi konania oprávnenie na podanie odvolania proti akémukoľvek rozhodnutiu súdu. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu je daná len v obmedzenom, taxatívne vypočítanom rozsahu; zákon musí odvolanie proti konkrétnemu ustanoveniu výslovne pripúšťať (ide o uznesenia taxatívne vypočítané v § 357 CSP všeobecne alebo konkrétne sa prípustnosť odvolania predpokladá v konkrétnom zákonom ustanovení, napr. v § 377 ods. 1 CMP). Vychádzajúc z koncepcie prípustnosti odvolania voči taxatívne uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje neprípustnosť odvolania oprávneného vo vzťahu k výroku I., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o odklade výkonu uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 07.07.2023 č.k. 11P/84/2023-42 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.09.2023 č.k. 11CoP/147/2023-90, ktorými je upravený styk otca s maloletým dieťaťom. CSP v ustanovení § 357 nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o odklade výkonu rozhodnutia a prípustnosť odvolania proti rozhodnutiu súdu o odklade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých nie je upravená ani v žiadnom z ustanovení CMP. V prípade rozhodnutia súdu o návrhu účastníka konania na odklad výkonu rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu o odklade výkonu rozhodnutia bez návrhu nejde o uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej a ani o žiadny iný druh uznesenia, proti ktorému ustanovenie § 59 CMP pripúšťa odvolanie nad rámec uznesení taxatívne vymenovaných v § 357 CSP. Prípustnosť odvolania nie je zakotvená ani v ustanovení § 389 CMP upravujúcom inštitút odkladu výkonu rozhodnutia. Rovnako je v danom prípade vylúčená aj aplikácia ustanovenia § 357 písm. j) CSP, nakoľko inštitút odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je odlišný od inštitútu odkladu výkonu vykonateľného rozhodnutia, čo nepochybne vyplýva zo skutočnosti, že právny inštitút odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je zákonom osobitne upravený, a to napríklad pri mimoriadnych opravných prostriedkoch (§ 412 ods. 1 a § 444 ods. 1 CSP) alebo pri žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní).

25. Odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ súd prvej inštancie v poučení napadnutého uznesenia pripustil voči výroku I. možnosť podať odvolanie, odvolací súd konštatuje nesprávnosť predmetného poučenia, ktorá však nezakladá prípustnosť odvolania proti tomuto výroku rozhodnutiu, nakoľko neprípustnosť odvolania jednoznačne vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení. Nesprávne poučenie o odvolaní by malo význam len vtedy, ak by rozhodnutie obsahovalo nesprávne poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo, ak by neobsahovalo poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak by obsahovalo nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, alebo ak by neobsahovalo vôbec alebo by obsahovalo nesprávne poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods. 3, ods. 4 CSP), aj to však len vo vzťahu k otázke posudzovania včasnosti podania inak prípustného odvolania. Bez právneho významu je však skutočnosť, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, je obsiahnuté poučenie súdu, v zmysle ktorého odvolanie proti tomuto rozhodnutiu prípustné je.

26. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie oprávneného podané proti výroku I. napadnutého uznesenia o odklade výkonu uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/147/2023-90 zo dňa 12.09.2023, podľa § 2 ods.1 CMP, § 386 písm. c/ CSP odmietol ako neprípustné bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou uznesenia v tejto časti.

27. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

28. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

29. Podľa § 376 ods. 1, 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

30. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

31. Podľa § 360 ods.1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

32. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v znení vyhlášky č. 413/2023 Z. z. (ďalej „Vyhláška“) ak súd zistí, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

33. Podľa § 4 ods.1 vyhlášky ak možno účel odkladu výkonu rozhodnutia (§ 389 ods. 1 zákona) dosiahnuť inak a vzhľadom na záujem oprávneného nie je vhodné výkon rozhodnutia odložiť, možno na účely ochrany maloletého pred ujmou nariadiť neodkladné opatrenie.

34. K výrokom II. až V. odvolací súd považuje za zásadné uviesť, že tieto výroky sú od seba vzájomne závislé, odvíjajúce sa od premisy o možnosti súdu v priebehu konania o výkon rozhodnutia súdu, ktorým bol upravený styk oprávneného s maloletou J., bez návrhu začať konanie o nariadenie neodkladného opatrenia a dočasne, procesnou formou neodkladného opatrenia rozhodnúť o inom rozsahu, forme a aj mieste realizácie styku oprávneného s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie výroky II. až V. odôvodnil záujmom maloletého dieťaťa, ukončením opatrení vykonávaných ambulantnou a terénnou formou CDR Komárno (predbežne ku dňu 14.12.2025), potrebou pokračovať v začatom procese poradensko-psychologickej pomoci s nutnosťou prispôbiť styk oprávneného s maloletou tak, aby mohla nerušene prebiehať spolupráca s odborným tímom a bolo zachované právo oprávneného na styk s maloletými deťmi s tým, že cieľom nariadeného neodkladného opatrenia je dočasne vytvoriť priestor a podmienky na následné dobrovoľné plnenie exekučného titulu.

35. K výroku III. rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie o dočasnej úprave styku oprávneného s maloletou J., odvolací súd v súvislosti s posudzovaním prípustnosti odvolania proti tejto výrokovej časti rozhodnutia odkazuje na závery uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia. Vychádzajúc z uvedenej koncepcie prípustnosti odvolania voči taxatívne uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie musel zohľadniť, že pri doslovnom výklade § 357 písm. d/ CSP by odvolanie proti nariadenému neodkladnému opatreniu bez návrhu nemalo byť prípustné. Vzhľadom na odlišný postup v identických veciach, v ktorých súd rozhoduje o neodkladných opatreniach, dospel k záveru (s použitím čl. 3 CSP) o potrebe odchyliť sa od znenia § 357 písm. d/ CSP a tento vykladať podľa účelu zákona, t. j., ak je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu o návrhu na nariadenie neodkladného, alebo zabezpečovacieho opatrenia, malo by byť prípustné aj proti uzneseniu súdu o nariadení neodkladného opatrenia vydaného bez návrhu.

36. Právna úprava vyplývajúca z CMP týkajúca sa výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v spojení s vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých precizuje postup súdu v rámci vykonávacieho konania a zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmou, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia, a umožňuje súdu i v rámci vykonávacieho konania nariadiť neodkladné opatrenie, a to formou sociálneho, psychologického alebo iného odborného poradenstva. Ustanovenia štvrtej časti CMP dôsledne sledujú dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatnia i v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, kde v prvej fáze súd rozhoduje o nariadení výkonu rozhodnutia a v druhej fáze uskutočňuje výkon rozhodnutia. Konanie o výkon rozhodnutia začína na návrh oprávneného, ako aj bez návrhu (§ 376 CMP). V prvej fáze, v rámci ktorej súd rozhoduje o nariadení výkonu rozhodnutia, v súlade s § 3 vyhlášky zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu. V tomto smere zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Ak zistí, že možno plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na

sociálnom, psychologickom alebo inom odbornom poradenstve, môže nariadiť neodkladným opatrením povinnosť podrobiť sa uvedenému poradenstvu (§ 3 a § 4 Vyhlášky). Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je vždy nepochybné zistenie, že povinný dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom. Cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorá povinnosť bola uložená vykonateľným titulom, pokiaľ k plneniu povinností nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť teda splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútené a nemôže ním byť popretie exekučného titulu. Práve z uvedeného dôvodu a za súčasnej ochrany záujmov maloletého dieťaťa v tomto type vykonávacieho konania, štvrtá časť CMP v spojení s citovanou vyhláškou ustanovujú postup súdu smerujúci k realizácii práv a povinností vyplývajúcich zo súdneho rozhodnutia (exekučného titulu). V konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých má mať súd na zreteli najlepší záujem dieťaťa, ktorého rešpektovanie je základnou procesnou zásadou vyjadrenou v čl. 4 CMP (ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme, a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej). Nakoľko záujem maloletého dieťaťa sa môže v priebehu času meniť, musí súd vykonávajúci rozhodnutie vo veciach maloletého dieťaťa, v závislosti od okolností prípadu zisťovať dôvody, prečo sa povinný nepodrobil vykonateľnému rozhodnutiu súdu, vykonať šetrenie o pomeroch maloletého dieťaťa, a v prípade ak zistí, že plnenie rozhodnutia je možné dosiahnuť postupom podľa § 3 a § 4 Vyhlášky nariadi účasť na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, ak možno účel odkladu výkonu rozhodnutia dosiahnuť inak a vzhľadom na záujem oprávneného nie je vhodné výkon rozhodnutia odložiť, a to vždy obsahom a spôsobom vyhovujúcim aktuálne najlepšiemu záujmu dieťaťa.

37. V konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje Vyhláška v ust. § 3 ods. 2 možnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ak súd zistí, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve. Takéto neodkladné opatrenie možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať. Nejde o uloženie výchovného opatrenia rodičom podľa ustanovení Zákona o rodine, ale o aplikáciu osobitného inštitútu a postupu, ktorý súdy v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých po návrhu (a aj bez návrhu) využívajú v prípadoch, kedy z okolností veci vyplýva, že plnenie rozhodnutia možno dosiahnuť práve účasťou na poradenstve. Jedná sa teda o zákonom upravený postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia, v ktorom prípade nie je nutné osobitným rozhodnutím začať konanie o neodkladnom opatrení. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že z gramatického a jazykového výkladu § 4 ods. 1 Vyhlášky vyplýva, že tento sa vzťahuje na prípady nariadenia neodkladného opatrenia, kedy v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je možno účel odkladu výkonu rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 CMP dosiahnuť inak a vzhľadom na záujem oprávneného nie je vhodné výkon rozhodnutia odložiť. Aj pri postupe podľa § 4 ods. 1 Vyhlášky však platí, že sa nejedná o osobitné konanie o neodkladnom opatrení, ale o súčasť konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých.

38. Odvolací súd zaoberajúc sa odvolaním podaným oprávneným voči výrokom uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré sa vzťahujú k rozhodnutiu o začatí konania o nariadenie neodkladného opatrenia (§ 360 CMP) a o nariadení neodkladného opatrenia o styku otca s maloletým dieťaťom v CDR Komárno v prítomnosti matky po dobu dvoch mesiacov od vykonateľnosti rozhodnutia a po uplynutí dvoch mesiacov od jeho vykonateľnosti bez prítomnosti matky (§ 324 a nasl. CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia zistil, že pre daný postup neexistovali dôvody, takýto postup nie je správny, pretože nemá oporu v právnej úprave. Zdôrazňuje, že postup súdu prvej inštancie v konaní o výkon rozhodnutia je osobitne upravený v ust. § 370 a nasl. a v prípade ak súd zistí potrebu pre úspešnú budúcu realizáciu styku rodiča s maloletým dieťaťom, nariadiť neodkladné opatrenie, do úvahy pripadá len aplikácia ust. § 3 a § 4 Vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., to znamená výhradne zabezpečením účasti maloletých detí a rodičov na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve. V danej prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že postup súdu, ktorý nariadil neodkladné opatrenie o styku maloletého dieťaťa s otcom podľa § 324 a nasl. CSP v žiadnom prípade nezodpovedá postupu v konaní o výkon rozhodnutia. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že podkladom predmetného konania je právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorého zmena nie je možná nariadením nového neodkladného opatrenia o styku otca s maloletým dieťaťom v konaní o výkon rozhodnutia.

39. V súvislosti s námietky oprávneného uvedenými v podanom odvolaní konštatuje, že napriek právoplatnému a vykonateľnému uzneseniu Okresného súdu Komárno č.k. 11P/84/2023-42 zo dňa 07.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/147/2023-90 zo dňa 12.09.2023 sa styk otca s maloletým dieťaťom od decembra 2023 riadne nerealizoval. V priebehu konania o výkon rozhodnutia na základe odporúčania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne na vykonávanie opatrení podľa § 73 ods.6 písm. b/, § 11 ods. 3 písm. b/ bod 5 zákona č. 305/2005 Z.z. rodičia spolupracovali s Tenenet, o.z. v období od októbra 2024 do januára 2025 a následne s CDR Komárno, ktoré vykonávalo pre rodičov a obe maloleté deti opatrenia ambulantnou a terénnou formou na základe odporúčania SPODaSK zn. SPO/2025/215/53788 SDD 115/19 zo dňa 28.03.2025. V zmysle predložených správ CDR Komárno výkon opatrení začal dňom 14.05.2025 a k ich ukončeniu, podľa predpokladov súdu, malo dôjsť dňa 14.12.2025. S prihliadnutím na obsah správ CDR Komárno, ktoré podrobne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia pod bodmi 3 až 6, na ktoré odvolací súd poukazuje, konštatuje, že opatrenia vykonávané ambulantnou a terénnou formou sa za súčasného stavu (tak ako je popísané v správach CDR, a to rázne odmietanie otca maloletými deťmi, prejavy napätia, úzkosti, pomočovanie) sa javia ako prostriedok na odbúranie bariér medzi maloletými deťmi a otcom. Nie je preto možné prisvedčiť postupu súdu prvej inštancie, ktorý bez vyčkania záverečnej správy CDR Komárno a jej vyhodnotenia, začal ex offo konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o styku otca s maloletými deťmi (výrok II.) a nariadil neodkladné opatrenie (výrok III.), ktorým upravil styk od vykonateľnosti rozhodnutia na dobu dvoch mesiacov v prítomnosti matky v CDR Komárno a následne bez prítomnosti matky. V tomto smere odvolací súd akceptuje námietku otca o nevykonateľnosti výroku III. uznesenia súdu prvej inštancie, pretože nemožno vopred predpokladať, či sa styk v stanovených termínoch zrealizuje, a či a ako budú maloleté deti po uplynutí doby dvoch mesiacov od vykonateľnosti napadnutého uznesenia pripravené na styk s otcom, teda či bude naplnený účel daného rozhodnutia súdu. Pokiaľ súd prvej inštancie zistil, že naplnenie rozhodnutia (exekučného titulu) aj s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa, vyžaduje aktívnu účasť nestranného subjektu, resp. tretej osoby pre vytvorenie priestoru na zabezpečenie realizácie styku, jeho povinnosťou bolo postupovať podľa Vyhlášky č. 207/2016 Z.z. (§ 3, § 4) a to nariadením neodkladného opatrenia účasťou rodičov a maloletej na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve. Z obsahu spisu však takýto postup a využitie inštitútu neodkladného opatrenia v konaní o výkon rozhodnutia nevyplýval. Odvolací súd udáva, že v konaní o výkon rozhodnutia zákon nepripúšťa iný postup len aplikáciu citovaných ustanovení zákona a vyhlášky č. 207/2016 Z.z..

40. V súvislosti s námietkami oprávneného, ktorý poukazoval na správanie matky a upriamil pozornosť na reakcie maloletých detí na neho (či už pozitívne alebo negatívne) odvolací súd poukazuje na Záverečnú správu CDR Komárno zo dňa 01.12.2025 obsahujúcu popis a správanie maloletých detí pri stretnutiach s otcom aj z nasledujúceho obdobia, t.j. vrátane posledného stretnutia dňa 26.11.2025 (ich rázne odmietanie otca a negatívne prejavy smerujúce voči nemu) a hodnotí spoluprácu oboch rodičov pri výkone opatrení ambulantnou a terénnou formou CDR. Nemožno ponechať bez povšimnutia konštatovanie CDR, že vzťah otca s maloletými deťmi je dlhodobo nefunkčný a náprava si vyžaduje intenzívnu spoluprácu s odborníkmi, pričom maloleté deti dlhodobo pociťujú strach z otca, čo potvrdili v rozhovoroch. V správaní otca CDR konštatovalo dominantný a manipulatívny spôsob komunikácie vyvolávajúci napätie a úzkosť nielen u maloletých detí, ale aj u prítomných zamestnancov odborného tímu centra. Podľa záverov správy CDR odborné poradenstvo dosiahlo strop a CDR odporúča rodine podrobiť sa intenzívnej psychoterapii a vydať nové odporúčania na základe vykonateľného neodkladného opatrenia, ktorým sa styk otca s maloletými deťmi má realizovať v priestoroch ambulancie CDR Komárno za prítomnosti psychológa a odborných zamestnancov centra. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí súd musí dbať na dodržiavanie zásady hospodárnosti, prihliadať na záujem dieťaťa, na účel vykonávacieho konania, na rovnosť strán a na spravodlivosť konania vôbec. Aj v tomto prípade je potrebný individuálny prístup ku každému jednotlivému vykonávaciemu konaniu, keď súd vychádza z podkladov v súdnom spise, zisťuje aktuálny skutkový stav a pomery v rodine, vykonáva dokazovanie ohľadom tvrdení uvedených v návrhu a v rámci dokazovania (nakoľko predmetné konanie má nesporový charakter) má možnosť prešetriť skutkový stav a vykonať dôkazy, ktoré považuje za potrebné, aj keď ich účastníci nenavrhli. Aj v rámci tohto konania je súd povinný zvážiť a prijať opatrenia s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa.

41. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. a v nadväzujúcich výrokoch IV. a V. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude pokračovať v konaní o výkon rozhodnutie (pokračovaní v konaní nebráni ani odklad

nariadeného výkonu), zistiť aktuálny stav, vyhodnotiť správu CDR Komárno zo dňa 01.02.2025 aj vzhľadom na odporúčania uvedené jej záveroch, zabezpečiť postup k odstráneniu aktuálneho postoja maloletého dieťaťa k oprávnenému, prípadne doplniť dokazovanie. Súd bude postupovať v súlade s ust. § 370 a nasl. CMP, pričom sa javí dôvodné použitie ust. § 3, § 4 vyššie citovanej vyhlášky, a využiť všetky zákonné prostriedky, ktoré budú viesť k obnove kontaktu otca s maloletými deťmi, teda k realizácii právoplatného a vykonateľného exekučného titulu.

42. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí.

43. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).